

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 2SŽ/9/2013                     |
| Identifikačné číslo spisu: | 9013010051                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 21.05.2014                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Alena Poláčková          |
| Funkcia:                   | súdca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2014:9013010051.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci navrhovateľa: L., P. č. X., XXX XX X. zastúpeného advokátom: JUDr. Igor Chovan, Lipová 1040/28, 900 23 Viničné, proti odporcovi: E., so sídlom Y. ul. č. X, V., o odvolaní navrhovateľa proti rozhodnutiu odporu č. RP/020/2013 z 26. februára 2013 takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odporcu č. RP/020/2013 z 26. februára 2013 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, vedený v X. č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, súdny poplatok vo výške 500,- € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

### Odôvodnenie

Napadnutým rozhodnutím č. RP/020/2013 z 26. februára 2013 odporca uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť v súlade s § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o vysielaní a retransmisii“) pokutu vo výške 165,- € za porušenie povinnosti uloženej v § 16 ods. 3 písm. e/ zákona o vysielaní a retransmisii tým, že dňa 6.7.2012 na programovej službe Štúrovská televízia (ŠTV) v programoch vysielaných o cca 08:02 hod., 13:02 hod., 15:32 hod., 18:03 hod., 20:03 hod. a 22:03 hod. odvysielal príspevok o tragickej nehode pri Štúrove, ktorý obsahoval rozhovor dvoch nezobrazených mužov k dopravnej nehode v maďarskom jazyku, čím došlo k nezabezpečeniu používania štátneho jazyka v súlade s § 5 ods. 1 zákona č. 270/1995 Z.z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky, a zároveň mu uložil aj úhrnnú sankciu podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona o vysielaní a retransmisii - upozornenie na porušenie zákona, konkrétne § 38 ods. 2 a 4, ktorého sa navrhovateľ mal dopustiť tým, že na programovej službe Štúrovská televízia (ŠTV) dňa 6.7.2012 odvysielal v čase o cca 08:02 hod., 13:02 hod., 15:32 hod., 18:03 hod., 20:03 hod. a 22:03 hod. sponzorované programy, v ktorých došlo k priamej podpore predaja služieb sponzora programu - právnickej osoby COOP Jednota Nové Zámky,

spotrebné družstvo osobitnými propagačnými zmienkami o týchto službách a dňa 6.7.2012 odvysielal v čase o cca 08:02 hod., 13:02 hod., 15:32 hod., 18:03 hod., 20:03 hod. a 22:03 hod. sponzorované programy, ktoré boli na začiatku označené ako sponzorované sponzormi „Reštaurácia Sir Higgins“, „EURO BYSTRINA“, „ANDY TRANS“, „QUICK TAXI“, „UNIFER železiarstvo“ a „COOP Jednota Nové Zámky, spotrebné družstvo“, bez toho, aby ich na konci zreteľne označil názvom sponzora, ak ide o právnickú osobu, obchodným menom alebo menom a priezviskom sponzora, ak ide o fyzickú osobu príp. logom sponzora alebo odkazom na výrobok alebo službu sponzora.

Odporca videl pochybenie navrhovateľa najmä v tom, že ako účastník správneho konania v programoch zo dňa 6.7.2012 odvysielal príspevok na tému tragickej dopravnej nehody pri Štúrove, v ktorom bol odvysielaný rozhovor dvojice nezobrazených mužov k dopravnej nehode v maďarskom jazyku bez titulkov, alebo následného odvysielania príspevku v Slovenskom jazyku, sponzorované programy, ktoré neboli náležite označené a sponzorované programy, v ktorých mohlo dôjsť k odvysielaniu osobitných propagačných zmienok o službe právnickej osoby COOP Jednota Nové Zámky, spotrebné družstvo.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že pokiaľ ide o možné porušenie § 16 ods. 3 písm. e/ zákona o vysielaaní a retransmisii, predmetný príspevok informoval o tragickej nehode pri Štúrove, ktorá sa stala 16.6.2012. K téme sa telefonicky vyjadrila hovorkyňa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Nitre B. V. (vyjadrenie v slovenskom jazyku). Následne bol odvysielaný rozhovor dvojice nezobrazených mužov k dopravnej nehode v maďarskom jazyku bez titulkov v slovenskom jazyku. Odporca poukázal na to, že podľa § 16 ods. 3 písm. e/ zákona o vysielaaní a retransmisii, je vysielaateľ povinný zabezpečiť pri vysielaaní programov a ostatných zložiek programovej služby používanie štátneho jazyka, jazykov národnostných menšín a cudzích jazykov v súlade s osobitnými predpismi. Osobitným predpisom vo vzťahu k používaniu štátneho jazyka vo vysielaaní je zákon č. 270/1995 Z.z. o štátnom jazyku v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnom jazyku“). Podľa § 5 ods. 1 zákona o štátnom jazyku sa vysielaanie rozhlasovej programovej služby a televíznej programovej služby na území Slovenskej republiky uskutočňuje v štátnom jazyku s výnimkami stanovenými v písmenách a/ až j/ predmetného ustanovenia. Z uvedeného vyplýva, že vysielaanie sa uskutočňuje v štátnom jazyku, okrem prípadov predpokladaných zákonom. Navrhovateľ odvysielal v predmetnom príspevku rozhovor dvoch mužov vyjadrujúcich sa k dopravnej nehode, ktorý však nebol v štátnom jazyku. Z § 5 ods. 1 zákona o štátnom jazyku vyplýva, že takéto vysielaanie musí spadať pod niektorú z výnimiek v ňom stanovených, v opačnom prípade dochádza k porušeniu § 16 ods. 3 písm. e/ zákona o vysielaaní a retransmisii. Pre posúdenie zákonnosti vysielaania z hľadiska jazyka vysielaania je podľa názoru odporcu potrebné posúdiť, či sa na vysielaanie posudzovaného programu vzťahuje niektorá z výnimiek podľa § 5 ods. 1 písm. a/ až j/ zákona o štátnom jazyku. Výnimky stanovené v § 5 ods. 1 písm. b/, c/ a f/ zákona o štátnom jazyku nie je potrebné posudzovať, nakoľko sa vzťahujú na rozhlasové vysielaanie. Rovnako sú v danom prípade irelevantné výnimky stanovené v § 5 ods. 1 písm. d/ (vzťahujúca sa na vysielaanie jazykových kurzov a programov s príbuzným zameraním), písm. e/ (vzťahujúca sa na vysielaanie hudobných diel), písm. g/, h/, i/ (vzťahujúce sa na vysielaanie v jazyku spĺňajúcom požiadavku základnej zrozumiteľnosti z hľadiska štátneho jazyka - teda v českom jazyku) a písm. j/ (vzťahujúca sa na vysielaanie podujatí v priamom prenose). V posudzovanom prípade bolo relevantné posúdiť výnimku stanovenú v § 5 ods. 1 písm. a/ zákona o štátnom jazyku. Podľa § 5 ods. 1 písm. a/ zákona o štátnom jazyku je možné vysielať inak ako v štátnom jazyku inojazyčné televízne programy s titulkami v štátnom jazyku alebo s ich bezprostredne nasledujúcim vysielaaním v štátnom jazyku.

Odporca poukázal na to, že zo záznamu vysielaania je zrejmé, že podmienky tejto výnimky neboli naplnené, nakoľko rozhovor dvoch nezobrazených mužov o dopravnej nehode v maďarskom jazyku nebol doprevádzaný titulkami v štátnom jazyku a ani po jeho odvysielaní nenasledovalo vysielaanie identického obsahu v štátnom jazyku (program ďalej pokračoval vysielaaním ďalších príspevkov a po jeho skončení bola vysielaaná inzercia).

Pokiaľ ide o možné porušenie § 38 ods. 2 a 4 zákona o vysielaaní a retransmisii, k tomuto odporca v napadnutom rozhodnutí uviedol, že na začiatku programu odvysielaného navrhovateľom 6. júla 2012 (program odvysielaný bez označenia) bolo odvysielané označenie sponzorov, a to „Reštaurácia Sir

Higgins", „EURO BYSTRINA", „ANDY TRANS", „QUICK TAXI", „UNIFER železiarstvo". Oznam o sponzoroch programu trval cca 12 sekúnd. Následne bol odvysielaný ďalší oznam o sponzorovi programu právnickej osobe COOP Jednota Nové Zámky, spotrebné družstvo, ktorá bola označená prostredníctvom jej loga. Označenie sponzora malo nasledovnú formu „Sponzorom relácie A mtíisor támogatója" a medzi týmito textami bolo odvysielané firemné logo právnickej osoby Coop Jednota Nové Zámky. Po uvedených sponzorských odkazoch nasledoval príspevok na tému 10. výročia otvorenia predajne Coop Jednota v Štúrove. Po skončení tohto príspevku bolo opätovne odvysielané označenie sponzora, ktoré označovalo za sponzora „relácie" právnickú osobu COOP Jednota Nové Zámky. Označenie malo rovnakú formu ako je vyššie citované. Podľa názoru odporcu, z § 38 ods. 2 zákona o vysielaní a retransmisii jednoznačne vyplýva, že označenie sponzora programu má byť odvysielané na začiatku a na konci programu. Označenie sponzorov „Reštaurácia Sir Higgins", „EURO BYSTRINA", „ANDY TRANS", „QUICK TAXI", „UNIFER železiarstvo" bolo odvysielané len na začiatku programu. Označenie sponzora COOP Jednota Nové Zámky, spotrebné družstvo bolo odvysielané na začiatku programu a na konci príspevku o 10. výročí otvorenia predajne COOP Jednota Nové Zámky. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, odvysielané príspevky tvoria jeden celok - program, hoci neboli označené spoločným názvom. Nakoľko príspevok účastníka konania o výročí otvorenia predajne COOP Jednota Nové Zámky bol súčasťou tohto širšieho celku - programu, bolo podľa názoru odporcu úlohou navrhovateľa odvysielat' označenie sponzora na začiatku a na konci programu. Navrhovateľ konania síce odvysielal označenie sponzora na začiatku programu, ale nie na jeho konci. Odvysielanie sponzorského odkazu na konci príspevku nie je podľa názoru odporcu možné považovať za splnenie povinnosti podľa § 38 ods. 2 zákona o vysielaní a retransmisii. Keďže príspevok je súčasťou programu, sponzor, ktorý sa priamo alebo nepriamo podieľa na financovaní príspevku, sa fakticky priamo alebo nepriamo podieľa na financovaní programu, do ktorého je tento príspevok zaradený, nakoľko v dôsledku činnosti sponzora je vysielateľovi umožnené vytvoriť obsah programu. Účastníkovi konania tak vzniká povinnosť odvysielat' označenie sponzora na začiatku a na konci programu a nie na začiatku a na konci príspevku.

V rámci príspevku o 10. výročí otvorenia predajne COOP Jednota Nové Zámky odznelo aj cit.: „... Coop Jednota zakaždým ponúka ovocie a zeleninu najlepšej kvality, poskytuje kvalitný a čerstvý tovar, počas celého dňa zabezpečuje čerstvé pečivo. Coop Jednota Nové Zámky je sieť obchodov, ktorá ponúka najviac domácich produktov. ... ". Odporca poukázal na to, že podľa § 38 ods. 4 zákona o vysielaní a retransmisii v sponzorovanom programe nemôže dochádzať k priamej podpore predaja, nákupu ani prenájmu tovarov alebo služieb sponzora alebo tretej osoby. Ako jedna z foriem priamej podpory predaja a nákupu sú exemplifikatívne uvedené osobitné propagačné zmienky.

V posudzovanom príspevku bolo uvedené, že ovocie a zelenina predávané v COOP Jednota sú vždy najlepšej kvality, je v nej poskytovaný kvalitný a čerstvý tovar a počas celého dňa zabezpečené čerstvé pečivo. Zároveň bolo dané do popredia, že ponúka najviac domácich produktov. Predaj v obchodoch je možné označiť za službu. Vyzdvihovanie kvality tovarov predávaných v predajniach COOP Jednota a poukazovanie na skutočnosť, že v predajni COOP Jednota je možné nájsť najviac domácich produktov, má podľa názoru odporcu propagačný charakter. Z hľadiska informácií poskytnutých v posudzovanom príspevku ich možno hodnotiť ako nadbytočné, jednoznačne propagačné až reklamné. Nepochybne sa jedná o informácie vyzdvihujúce kvalitu predávaných výrobkov a tovarov. Keďže maloobchodný predaj tovarov je hlavnou službou samotného reťazca COOP Jednota, vyzdvihovanie tovarov, ktoré je možné v jeho prevádzkach zakúpiť, je zároveň vyzdvihovaním poskytovanej služby (pre spotrebiteľov je práve kvalita predávaných tovarov jedným z najvýznamnejších kritérií pri rozhodovaní sa o predajni, v ktorej nakúpia). Z ustanovenia § 38 ods. 4 zákona o vysielaní a retransmisii však podľa názoru odporcu nevyplýva, že podpora predaja, nákupu ani prenájmu tovarov alebo služieb sponzora alebo tretej osoby je dosiahnutá akoukoľvek zmienkou o takejto službe, keďže toto ustanovenie hovorí o osobitných propagačných zmienkach. Preto sa odporca vysporiadal aj s touto otázkou a uviedol, že osobitosť propagačných zmienok je potrebné hodnotiť podľa ich kvalitatívnej stránky, ako aj ich formálneho zaradenia v programe. Ako je vidno z propagačných zmienok citovaných vyššie, tieto mali po kvalitatívnej stránke výrazný propagačný charakter. Zároveň boli uvedené zmienky zaradené priamo do príspevku. Predmetom príspevku bolo informovanie o oslavách výročia predajne a o sprievodných akciách. Spropagovanie tovarov ponúkaných v predajni a samotnej služby sponzora spôsobom

typickým pre reklamu bolo nad rámec zamerania samotného príspevku. Odporca zároveň poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, rozsudok č. 6SŽ/5/2009, z odôvodnenia ktorého okrem iného vyplýva záver, že každá zmienka o službe tretej osoby, ktorá túto službu propaguje v rámci sponzorovaného programu, je osobitnou propagačnou zmienkou a to bez ohľadu na kontext v akom je uvedená, nakoľko jej osobitosťou je práve jej vloženie do kontextu predmetného programu a to aj v prípade uvedenia takýchto zmienok hosťom programu v priamom prenose. Posudzovaný príspevok je redakčne zostavovaný dopredu, preto je potrebné konštatovať, že samotné propagačné zmienky boli už súčasťou dramaturgie programu, čo len umocňuje osobitosť v ňom zaradených propagačných zmienok.

Pri určovaní výšky sankcie vzal odporca do úvahy mieru zavinenia - účastník konania je za porušenie predmetného ustanovenia zodpovedný bez ohľadu na zavinenie (objektívna zodpovednosť za správny delikt), podstatné je len to, či k porušeniu zákona objektívne došlo alebo nie. Je tiež potrebné upozorniť na skutočnosť, ako to vyplýva z vyššie uvedeného, že účastník konania bol za porušenia predmetného ustanovenia zákona sankcionovaný už v minulosti a teda mohol a mal vedieť, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom o vysielaní a retransmisii; rozsah a dosah vysielania - účastník konania je držiteľom licencie č. TD/18 na lokálne digitálne vysielanie televíznej programovej služby, na základe ktorej svoje vysielanie šíri v Štúrove a okolí (na túto oblasť sa zameriava aj obsah vysielania účastníka konania). Táto skutočnosť vyjadruje pokrytie územia vysielaním účastníka konania a teda vyjadruje, koľko potenciálnych recipientov je spôsobilých vnímať prípadné porušenie povinností ustanovených v zákone o vysielaní a retransmisii; trvanie správneho deliktu - v posudzovanom prípade nie je možné zohľadniť trvanie správneho deliktu, nakoľko porušenie povinnosti podľa § 16 ods. 3 písm. e/ zákona o vysielaní a retransmisii spočívalo v odvysielaní rozhovoru dvoch nezobrazených mužov v príspevku informujúcom o tragickej dopravnej nehode v maďarskom jazyku bez zabezpečenia titulkovania ich rozhovoru do štátneho jazyka, resp. následného odvysielania príspevku (resp. programu) v štátnom jazyku, čo nesúvisí s trvaním tohto rozhovoru, príspevku alebo programu; následky porušenia povinností - účelom povinnosti podľa § 16 ods. 3 písm. e/ zákona o vysielaní a retransmisii je zabezpečiť, aby odvysielaný obsah bol zrozumiteľný pre majoritné obyvateľstvo Slovenskej republiky a tým zabezpečovať ústavou garantované právo recipientov na informácie. Tým, že účastník konania časť príspevku odvysielal len v maďarskom jazyku, nebolo časti populácie pokrytej jeho vysielaním umožnené porozumieť odvysielanému obsahu v plnom rozsahu. Zákonodarca pritom povinnosť podľa § 16 ods. 3 písm. e/ zákona o vysielaní a retransmisii v spojení s § 5 ods. 1 zákona o štátnom jazyku formuloval striktné, keď ustanovil, že zrozumiteľnosť odvysielaného obsahu musí byť zabezpečená titulkovaním, alebo bezprostredným následným odvysielaním programu v štátnom jazyku (nestačí zabezpečenie len všeobecného porozumenia vysielanému obsahu); spôsob porušenia povinnosti - je predmetom výroku napadnutého rozhodnutia, ako aj jeho samotného odôvodnenia; závažnosť správneho deliktu - táto je posudzovaná vzhľadom na všetky vyššie uvedené kritériá, pričom je potrebné zohľadniť, že vysielanie navrhovateľa je lokálneho charakteru, je šírené na časti územia Slovenskej republiky s početnou maďarskou menšinou a v maďarskom jazyku bola odvysielaná len časť predmetného príspevku. Preto odporca posúdil závažnosť porušenia povinností navrhovateľom ako nízku a uložil mu sankciu vo výške najnižšej možnej pokuty, akú ukladá zákon.

Proti rozhodnutiu odporcu podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote opravný prostriedok podľa § 64 ods. 6 zákona o vysielaní a retransmisii a § 250l a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a žiadal, aby najvyšší súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie a rozhodnutie, nakoľko podľa jeho názoru rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nedostatočne zisteného stavu veci a následného nesprávneho právneho posúdenia veci.

Poukázal na to, že záver odporcu o tom, že výnimky podľa § 5 ods. 1 písm. a/ až j/ zákona o štátnom jazyku neboli naplnené, nakoľko rozhovor dvoch mužov o nehode v maďarskom jazyku nebol sprevádzaný titulkami v štátnom jazyku a ani po jeho odvysielaní nenasledovalo vysielanie identického obsahu v štátnom jazyku, je nezákonný, pretože vychádza z nedostatočne zisteného stavu veci a následných nesprávnych právnych a skutkových zistení. Navrhovateľ uvedený program získal na základe licencie podľa § 40 a nasl. zákona č. 618/2003 Z.z. o autorskom práve a právach súvisiacich s

autorským právom v znení neskorších predpisov (ďalej len „autorský zákon“). Podľa § 17 ods. 1 písm. d/ autorského zákona má autor právo na nedotknuteľnosť svojho diela. Že ide o samostatný program vyplýva podľa názoru navrhovateľa aj z odôvodnenia rozhodnutia odporcu, v ktorom odporca dospel k záveru, že „...príspevky na tému 10. výročia otvorenia predajne COOP Jednota Nové Zámky, tragickej nehody, XIV. Ročníka turistickej prechádzky na pamiatku G. T., nespokojnosti rodičov v súvislosti so zatvorením škôlky počas letných prázdnin a usporiadania westernových dní v kamennom Moste odvysielané dňa 06.07.2012 o cca 08:02 hod., 13:02 hod., 15:32 hod., 18:03 hod., 20:03 hod. tvorili jeden program. " Tento program podľa názoru navrhovateľa napĺňa všetky znaky diela podľa § 7 autorského zákona. Navrhovateľ poukázal na to, že v jednej rovine tu proti sebe stoja zákony rovnakej právnej sily - autorský zákon, zákon o vysielaní a retransmisii a zákon o štátnom jazyku. Pri takomto rozpore prichádza do úvahy použitie zásady „Lex specialis derogat legi generali“, čiže podľa názoru navrhovateľa špeciálny autorský zákon neguje použitie ustanovenia § 16 ods. 3 písm. e/ zákona o vysielaní a retransmisii, resp. zákona o štátnom jazyku. A navyše, podľa názoru navrhovateľa, odporca opomenul posúdiť, či pri programe išlo o autorské dielo poskytnuté vysielateľovi autorom na základe licenčnej zmluvy, alebo o dielo vysielateľa, a nepoužil správnu interpretačnú zásadu na vzniknutú situáciu.

Odporca sa k opravnému prostriedku navrhovateľa vyjadril podaním z 27. mája 2013, v ktorom žiadal rozhodnutie v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť. Zdôraznil, že záver navrhovateľa o tom, že odporca mal pochybiť tým, že neskúmal, na základe akého právneho titulu nadobudol navrhovateľ právo odvysielat' predmetný program je nesprávny a jeho tvrdenie, že ustanovenia autorského zákona vylučujú aplikáciu povinnosti podľa § 16 ods. 3 písm. e/ zákona o vysielaní a retransmisii v spojení s § 5 ods. 1 jazykového zákona je účelové.

Podľa názoru odporcu, vysielateľ programovej služby - navrhovateľ, ako podnikateľský subjekt, je objektívne zodpovedný za správny delikt. Jednou z charakteristík objektívnej zodpovednosti je, že táto zodpovednosť sa zakladá zásadne bez ohľadu na zavinenie. Táto zásada platí aj v prípade zákona o vysielaní a retransmisii, ako aj správneho poriadku, ktoré nevyžadujú pri preukázaní, či došlo k správnomu deliktu dokazovať zavinenie, alebo dokonca úmyselné konanie. Podstatné je iba to, či k porušeniu zákona objektívne došlo, alebo nie. Tomu, že sa v tomto prípade nielenže nedokazuje zavinenie, ale ani sa nerozlišuje medzi zavinením úmyselným alebo nebanlivostným, svedčí aj skutočnosť, že ani jeden z cit. zákonov neobsahuje tzv. liberačné dôvody, ktoré by umožnili zbaviť sa zodpovednosti za správny delikt.

Odporca nielenže nemal v správnom konaní povinnosť zisťovať, na základe akého titulu vzniklo navrhovateľovi právo odvysielat' predmetný program, ale takéto skutočnosti, ak by sa aj dostali do jeho dispozície, by pri svojom rozhodovaní o vzniku zodpovednosti za správny delikt ani nemohol zohľadniť, nakoľko navrhovateľ je objektívne zodpovedný za svoje vysielanie a tejto zodpovednosti sa nemôže zbaviť. Bolo rozhodnutím navrhovateľa, či si zakúpi práva odvysielat' predmetný program, alebo nie. Zo žiadneho právneho predpisu podľa názoru odporcu nevyplývala navrhovateľovi povinnosť zakúpiť si predmetný program a odvysielat' ho v rozpore s §16 ods. 3 písm. e) zákona o vysielaní a retransmisii.

Podľa názoru odporcu, poukazovanie na nedotknuteľnosť diela je účelové a irelevantné, nakoľko jeho odvysielaniu predchádzalo rozhodnutie navrhovateľa zakúpiť práva na jeho odvysielanie. Toto rozhodnutie bolo slobodnou vôľou navrhovateľa, preto nemožno argumentovať nesúladosť právnej úpravy, a preto je aj neodôvodnené uvažovať o použití právnej zásady „Lex specialis derogat legi generali“. Navyše obsah licenčnej zmluvy, na základe ktorej malo byť dielo - predmetný program nadobudnuté, ovplyvňoval aj navrhovateľ, ako zmluvná strana, a preto mal dojednať také podmienky jeho odvysielania, aby bolo v súlade so zákonom.

Prijatie argumentácie navrhovateľa by viedlo k absurdným situáciám, kedy napríklad by si vysielateľ zakúpil práva na vysielanie programu plného vulgarizmov, násilia, pornografických scén a iného obsahu, na ktorého vysielanie sa vzťahujú obmedzenia vyplývajúce z právnych predpisov, a odvysielal by ho bez toho, aby vulgarizmy „vypípal“, aby program označil príslušným grafickým symbolom, atď. argumentujúc, že sa jedná o dielo nadobudnuté na základe licenčnej zmluvy a preto doňho nemôže nijako

zasahovať. Z uvedeného je podľa názoru odporcu evidentné, že argumentácia navrhovateľa a jeho právny názor sú neudržateľné.

Odporca tiež uviedol, že právny názor navrhovateľa by mohol byť uplatnený len v prípade, ak by vysielateľovi vyplývala z jedného právneho predpisu povinnosť niečo odvysielať a z iného právneho predpisu rovnakej právnej sily by mu vyplývalo s prvou povinnosťou nezlučiteľné obmedzenie. To však evidentne nebolo naplnené v posudzovanom prípade, keďže bolo plne v dispozícii navrhovateľa rozhodovať o tom, čo odvysiela a ako to odvysiela, a to bez ohľadu na to, či sa táto dispozícia uplatňovala len na prvotné rozhodnutie zakúpiť vysielacie práva k dielu, alebo bola prítomná v celom procese tvorby programu. Objektívna zodpovednosť za porušenie povinností ustanovených v zákone o vysielaní a retransmisii nedáva odporcovi možnosť zohľadniť skutočnosti, ktoré uvádza navrhovateľ, z čoho logicky vyplýva, že pre vyvodenie sankčnej zodpovednosti nie je ani potrebné, aby ich skúmal.

Na záver odporca uviedol, že pokiaľ ide o právo na nedotknuteľnosť diela upravené v § 17 ods. 1 písm. d/ autorského zákona, toto právo je právom osobnostným. Jeho podstatou je právo na ochranu pred nedovolenými zásahmi a hanlivým nakladaním s dielom. Titulkovanie diela v súlade s § 5 ods. 1 písm. a/ jazykového zákona však nie je jeho zmenou, a keďže vyplýva zo zákona, jednoznačne nemožno uvažovať o nedovolenej zmene. Z hľadiska autorskoprávnej ochrany by malo väčší význam uvažovať o majetkových právach vysielateľa, ako však vyplýva z § 18 autorského zákona, titulkovanie diela nie je jeho použitím, a preto sa naň nevyžaduje súhlas autora. Z uvedeného podľa názoru odporcu vyplýva, že neopodstatnené je aj samotné tvrdenie o kolízii § 16 ods. 3 písm. e/ zákona o vysielaní a retransmisii v spojení s § 5 ods. 1 písm. a/ jazykového zákona s autorskoprávnou ochranou diela.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 písm. a/ OSP v spojení s § 250l a nasl. OSP a s § 64 ods. 6 zákona o vysielaní a retransmisii preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo z dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a tiež v zmysle svojej ustálenej judikatúry preskúmaval, či rozhodnutie odporcu nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, či jeho závery zodpovedajú zásadám logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom (rozhodnutie R č. 52/2003) a dospel k záveru, že podanému opravnému prostriedku navrhovateľa nie je možné vyhovieť.

Z obsahu spisu a vyjadrení účastníkov konania vyplýva, že navrhovateľ odvysielal dňa 6.7.2012 na programovej službe Štúrovská televízia (ŠTV) v programoch vysielaných o cca 08:02 hod, 13:02 hod, 15:32 hod, 18:03 hod, 20:03 hod a 22:03 hod príspevok o tragickej nehode pri Štúrove, ktorý obsahoval rozhovor dvoch nezobrazených mužov k dopravnej nehode v maďarskom jazyku, čím došlo k nezabezpečeniu používania štátneho jazyka v súlade s § 5 ods. 1 zákona č. 270/1995 Z.z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky, a zároveň mu uložil aj úhrnnú sankciu podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona o vysielaní a retransmisii - upozornenie na porušenie zákona, konkrétne § 38 ods. 2 a 4, ktorého sa navrhovateľ mal dopustiť tým, že na programovej službe Štúrovská televízia (ŠTV) dňa 6.7.2012 odvysielal v čase o cca 08:02 hod., 13:02 hod., 15:32 hod., 18:03 hod., 20:03 hod. a 22:03 hod sponzorované programy, v ktorých došlo k priamej podpore predaja služieb sponzora programu - právnickej osoby COOP Jednota Nové Zámky, spotrebné družstvo osobitnými propagačnými zmienkami o týchto službách a dňa 6.7.2012 odvysielal v čase o cca 08:02 hod., 13:02 hod., 15:32 hod., 18:03 hod., 20:03 hod. a 22:03 hod. sponzorované programy, ktoré boli na začiatku označené ako sponzorované sponzormi „Reštaurácia Sir Higgins“, „EURO BYSTRINA“, „ANDY TRANS“, „QUICK TAXI“, „UNIFER železiarstvo“ a „COOP Jednota Nové Zámky, spotrebné družstvo“, bez toho, aby ich na konci zreteľne označil názvom sponzora, ak ide o právnickú osobu, obchodným menom alebo menom a priezviskom sponzora, ak ide o fyzickú osobu príp. logom sponzora alebo odkazom na výrobok alebo službu sponzora.

Vzhľadom na obsah opravného prostriedku, ktorým navrhovateľ de facto napadol len prvú časť výroku rozhodnutia odporcu, v ktorom mu bola uložená pokuta za porušenie povinnosti uvedenej v § 16 ods. 3 písm. e/ zákona o vysielaní a retransmisii, najvyšší súd v rámci súdneho prieskumu viazaný obsahom a rozsahom opravného prostriedku preskúmal zákonnosť len tejto jeho časti.

Skutkové okolnosti neboli medzi účastníkmi sporné, sporným zostalo posúdenie, či odporca mal, alebo nemal posudzovať porušenie povinnosti navrhovateľa aj v kontexte autorského zákona tak, ako to namietal navrhovateľ.

Podľa § 16 ods. 3 písm. e/ zákona o vysielaní a retransmisii, vysielateľ je povinný zabezpečiť pri vysielaní programov a ostatných zložiek programovej služby používanie štátneho jazyka, jazykov národnostných menšín a cudzích jazykov v súlade s osobitnými predpismi.

Podľa § 5 ods. 1 zákona o štátnom jazyku, vysielanie rozhlasovej programovej služby a vysielanie televíznej programovej služby sa na území Slovenskej republiky uskutočňuje v štátnom jazyku okrem vysielania

- a) inojazyčných televíznych relácií s titulkami v štátnom jazyku alebo s ich bezprostredne nasledujúcim vysielaním v štátnom jazyku,
- b) inojazyčných rozhlasových relácií s ich bezprostredne nasledujúcim vysielaním v štátnom jazyku a rozhlasových relácií v regionálnom vysielaní alebo lokálnom vysielaní určených pre príslušníkov národnostnej menšiny vrátane podujatí v priamom prenose,
- c) kultúrnych a informačných programov Slovenského rozhlasu do zahraničia,
- d) televíznych a rozhlasových jazykových kurzov a relácií s príbuzným zameraním,
- e) hudobných diel s pôvodnými textami,
- f) v jazykoch národnostných menšín a etnických skupín v Slovenskom rozhlase,
- g) audiovizuálnych diel alebo zvukových záznamov umeleckých výkonov šírených vysielaním v pôvodnej jazykovej úprave spĺňajúcej požiadavku základnej zrozumiteľnosti z hľadiska štátneho jazyka,
- h) audiovizuálnych diel, ktorých dabing v jazyku spĺňajúcom požiadavku základnej zrozumiteľnosti z hľadiska štátneho jazyka bol vyrobený pred nadobudnutím účinnosti osobitného predpisu 11b) a ktoré boli odvysielané na území Slovenskej republiky pred nadobudnutím účinnosti tohto osobitného predpisu,
- i) pôvodných jazykových prejavov jednotlivých osôb v jazyku spĺňajúcom požiadavku základnej zrozumiteľnosti z hľadiska štátneho jazyka zaradených do spravodajských, publicistických a zábavných televíznych relácií alebo rozhlasových relácií,
- j) podujatia v priamom prenose so simultánnym tlmočením do štátneho jazyka v rámci inojazyčnej relácie.

Podľa ods. 2 inojazyčné audiovizuálne dielo určené maloletým do 12 rokov šírené vysielaním musí byť dabované do štátneho jazyka okrem vysielania audiovizuálnych diel určených maloletým do 12 rokov v jazykoch národnostných menšín v rámci inojazyčných televíznych relácií podľa odseku 1 písm. a/.

Podľa ods. 3 oznamy určené na informovanie verejnosti prostredníctvom miestneho rozhlasu alebo prostredníctvom iných technických zariadení sa zverejňujú v štátnom jazyku; tieto oznamy možno zverejniť aj v inom jazyku po ich zverejnení v štátnom jazyku.

Podľa ods. 4 ak osobitný predpis neustanovuje inak, štátny jazyk sa používa v

- a) periodickej tlači alebo agentúrnem spravodajstve alebo
- b) neperiodickej publikácii.

Podľa ods. 5 príležitostné tlačoviny určené pre verejnosť na kultúrne účely, katalógy galérií, múzeí, knižníc, programy kín, divadiel, koncertov a ostatných kultúrnych podujatí sa vydávajú v štátnom jazyku okrem tých, ktoré sa vydávajú v jazyku národnostných menšín; taká tlačovina, katalóg alebo program vydaný v jazyku národnostnej menšiny musí obsahovať základné informácie v štátnom jazyku. Tlačoviny, katalógy a programy podľa predchádzajúcej vety vydané v štátnom jazyku môžu obsahovať aj znenia v iných jazykoch v potrebnom rozsahu, ktoré sú v zásade obsahovo totožné so znením v štátnom jazyku a nasledujú až po znení v štátnom jazyku.

Podľa ods. 6 kultúrne a výchovno-vzdelávacie podujatia sa uskutočňujú v štátnom jazyku. Výnimkou sú kultúrne podujatia národnostných menšín, etnických skupín, hosťujúcich zahraničných umelcov a

výchovno-vzdelávacie podujatia zamerané na vzdelávanie v oblasti cudzích jazykov, ako aj hudobné diela a divadelné hry s pôvodnými textami a prednesy literárnych diel v pôvodnom jazyku. Sprievodné uvádzanie programov sa uskutočňuje aj v štátnom jazyku s výnimkou uvádzania programov podľa druhej vety tohto odseku, ak sa tieto programy uskutočňujú v jazyku spĺňajúcom požiadavku základnej zrozumiteľnosti z hľadiska štátneho jazyka.

Podľa ods. 7 nápisy na pamätníkoch, pomníkoch a pamätných tabuliach sa uvádzajú v štátnom jazyku. Ak obsahujú text v iných jazykoch, inojazyčné texty nasledujú až po texte v štátnom jazyku a musia byť obsahovo totožné s textom v štátnom jazyku. Inojazyčný text sa uvádza rovnakým alebo menším písmom ako text v štátnom jazyku. Stavebník môže požiadať ministerstvo kultúry o záväzné stanovisko z hľadiska súladu nápisu na pamätníku, pomníku a pamätnej tabuli s týmto zákonom. Toto ustanovenie sa nevzťahuje na historické nápisy na pamätníkoch, pomníkoch a pamätných tabuliach, ktoré podliehajú ochrane podľa osobitného predpisu. Na pamätníkoch, pomníkoch a pamätných tabuliach s textom nápisu v jazyku národnostnej menšiny a v štátnom jazyku v obciach, kde sa v úradnom styku používa jazyk tejto národnostnej menšiny podľa osobitného predpisu, sa poradie textov neurčuje.

Podľa ods. 8 každý účastník verejného zhromaždenia alebo verejného podujatia na území Slovenskej republiky má právo predniesť svoj prejav v štátnom jazyku.

Po preskúmaní spisového materiálu sa najvyšší súd stotožnil s názorom vysloveným v napadnutom rozhodnutí a vo vyjadrení odporcu, že ako príslušný správny orgán v dostatočnej miere zistil skutkový stav veci, na ktorý správne aplikoval relevantné ustanovenia zákona o vysielaní a retransmisii. Jeho rozhodnutie má všetky náležitosti ustanovené v § 47 Správneho poriadku, nevykazuje formálne ani logické nedostatky, je riadne odôvodnené a vychádza zo skutkového stavu zisteného v zmysle ustanovení Správneho poriadku.

Odporca ako orgán verejnej správy dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie a retransmisiu a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania a retransmisie v rozsahu vymedzenom zákonom o vysielaní a retransmisii. Jeho prvoradým zákonným poslaním a teda aj prvoradou povinnosťou je presadzovať záujmy verejnosti. Ak pri plnení tejto povinnosti dospeje v záveru, že konaním monitorovaného subjektu došlo alebo dochádza k porušovaniu zákona, je oprávnený podľa § 64 a nasl. zákona o vysielaní a retransmisii uložiť sankciu.

V prejednávanom prípade je zrejmé, že navrhovateľ bol povinný pri vysielaní zabezpečiť používanie štátneho jazyka, jazykov národnostných menšín a cudzích jazykov v súlade s osobitnými predpismi a že k splneniu tejto povinnosti z jeho strany nedošlo, nakoľko nezabezpečil používanie štátneho jazyka a nejednalo sa o výnimku upravenú v § 5 zákona o štátnom jazyku. Nebolo úlohou správneho orgánu skúmať, prečo navrhovateľ svoju povinnosť nesplnil, nakoľko táto otázka je pre vznik zodpovednosti navrhovateľa nepodstatná.

Podľa § 67 ods. 2 písm. k/ zákona o vysielaní a retransmisii, Rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby okrem vysielateľa prostredníctvom internetu od 165,- € do 6 638,- € a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 99- € do 1 659,- € ak nesplnil povinnosť podľa § 16 ods. 3 písm. e/.

V predmetnom prípade odporca uložil navrhovateľovi pokutu v sume 165,- € v súlade s § 64 ods. 1 písm. d/ a § 67 ods. 2 písm. k/ zákona o vysielaní a retransmisii ktorý umožňuje uložiť pokutu od 165,- € do 6 638,- €.

Pokiaľ navrhovateľ v opravnom prostriedku tvrdil, že titulovaním predmetného rozhovoru by došlo k porušeniu práva autora tohto diela na jeho nedotknuteľnosť, odvolací súd túto námietku vyhodnotil ako účelovú, nemajúcu oporu v právnej úprave.

Vzhľadom k tomu, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom ako aj v súlade s poslaním odporcu definovaným v § 4 zákona o vysielaní a retransmisii, bolo bez formálnych a logických

nedostatkov, riadne odôvodnené a vychádzalo z dostatočne zisteného skutkového stavu, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že toto ako vecne správne podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil.

O náhrade trov rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP, podľa ktorého náhradu trov možno priznať len tomu navrhovateľovi, ktorý mal vo veci aspoň sčasti úspech.

O povinnosti navrhovateľa zaplatiť súdny poplatok za podaný opravný prostriedok vo výške 500,- € rozhodol súd podľa § 2 ods. 4 veta druhá zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, z dikcie ktorého vyplýva, že poplatníkom je tiež ten, kto podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebol úspešný.

Výška poplatku bola určená podľa položky č. 10 písm. g/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb.

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.